

РЕШЕНИЕ

№ 5275

гр. С., 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 72 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Б. СТ. ШОМОВА СТАВРУ

при участието на секретаря Ю. АСП. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Б. СТ. ШОМОВА СТАВРУ Гражданско дело № 20231110119530 по описа за 2023 година

Ищецът „Т. С.” ЕАД, с ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. С., ..., е предявил искове за признаване за установено, че ответникът В. М. П., ЕГН *****, адрес гр. С., ..., дължи сумите: 1 499.32 лева цена на доставена топлинна енергия за период от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от 14.12.2022 г. до изплащане на вземането, 241.83 лева мораторна лихва за период от 16.10.2020 г. до 17.10.2022 г., 37.17 лева цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.01.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от 14.12.2022 г. до изплащането ѝ, 7.82 лева мораторна лихва за период от 05.03.2020 г. до 17.11.2022 г., за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 68192/22 г. на СРС.

Поддържа, че ответникът е клиент на топлинна енергия за битови нужди относно топлоснабдявания имот – апартамент № 32 в гр.С., ... Твърди да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ, обвързват потребителя, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия доставил за процесния период в имота на ответника топлинна енергия /ТЕ/, чиято цена не е платена. Твърди, че съгласно Общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща стойността на ТЕ в 45-дневен срок от публикуване на сумите на интернет страницата на продавача. Твърди, че е сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с фирма „Б.” ООД, като топлинна енергия за имота е начислявана по прогнозни месечни вноски, като след края на отоплителния сезон са изготвяни изравнителни сметки на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. Моли да се установят вземанията му за главница и лихва за забава, признати със заповедта, срещу която

длъжникът възразил, което обуславя интереса от търсената с иска защита. Претендира разносните в заповедното и исковото производство.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, в който оспорва предявените искове. Оспорва представените от ищеца доказателства. Твърди, че в имота няма отоплителни тела, тъй като радиаторите са демонтирани през 2001 г. В депозирания от назначения особен представител на ответника отговор исковите се оспорват като неоснователни с искане за отхвърлянето им. Оспорва се ответникът да е клиент на топлинна енергия и доставката ѝ в посочените количества и стойност. Оспорва се дължимостта на таксата дялово разпределение поради липса на действащ договор и на лихвите поради липсата на забава. Релевира се възражение за давност.

Третото лице помагач на страната на ищеца не изразява становище по исковите.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД. Правото на ищеца да получи цената на доставената топлинна енергия произтича от установяване на: възникнало облигационно правоотношение между страните с предмет продажба на топлинна енергия, доставено конкретно количество топлинна енергия за процесния период и стойността ѝ.

Съгласно чл. 153 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие /чл. 150, ал. 1 и ал. 2 ЗЕ/. Съобразно нормативната уредба, възникването на облигационното отношение по продажба на ТЕ, съответно и качеството клиент на топлинна енергия, е обусловено от придобиването на правото на собственост или вещно право на ползване върху топлоснабден имот, явяващ се част от сграда - етажна собственост. Правоотношението възниква и съществува без да са необходими изрични насрещни волеизявления на страните, то възниква с придобиването на правото на собственост/ползване и топлоснабдяването на имота и се прекратява със загубването на същите. Достатъчно е взето решение на Общото събрание на етажните собственици за присъединяване към топлопреносната мрежа, за да бъде всеки етажнен собственик потребител на постъпилата в сградата топлинна енергия. В тази насока са и разясненията, дадени в т. 1 от ТР № 2/17.5.2018 г. г. по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС.

От приетия по делото договор за покупко-продажба на недвижим имот, сключен с нотариален акт № 163/22.11.2011 г., се установява, че В. П. придобил апартамент № 32 в гр.С., ... Като собственик, същият е станал клиент на доставяната в имота топлинна енергия и дължи стойността ѝ. В тази насока е и подаденото то него заявление-декларация за откриване на партия за имота на негово име.

За установяване на доставената в имота топлинна енергия са приети изравнителни сметки, формуляри за отчет, представени от фирмата за дялово разпределение, както и заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно

изготвено. От заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че през процесния период в сградата, в която се намира имотът на ответника, е доставяна и начислена топлоенергия, като при отчитането и разпределението ѝ са спазени разпоредбите на ЗЕ и Наредбата за топлоснабдяването /№ Е-РД-04-1/12.3.2020 г./. В сградата е въведена система за дялово разпределение на топлинна енергия извършено от ФДР, като са издадени изравнителни сметки. В имота има 3 отоплителни тела /не се доказва да са демонтирани или затопени/ с 3 топлоразпределителя. Ползва се топла вода и има водомер за топла вода. За първия отчетен период не е осигурен достъп до имота и е изчислен служебен разход за отопление и БГВ на база двама потребители. Начислена е топлоенергия отдадена от сградната инсталация, разпределена между всички потребители пропорционално на отопляемия им обем по проект, съгласно ЗЕ и Наредбата.

Относно топлинната енергия за подгряване на топла вода за първия отчетен период, съдът намира, че не е правилно изчислена на база двама потребители. По делото не се доказва от ищеца на база какви доказателства е разпределено потребление за гореща вода на база двама потребители за първия процесен период. В подаденото от ответника заявление-декларация за откриване на партида е посочено, че домакинството му се състои от един човек. По делото няма доказателства за промяна в броя на обитателите на имота. Ето защо БГВ следва да се изчисли на база един обитател за първия период, при което за него възлиза на 312.61 лв. Съответно, потребената за имота за процесния период ТЕ възлиза на 1760.29 лв. Ищецът претендира незаплатени 1499.32 лв., за които искът, предвид липсата на доказателства за плащане, е основателен.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от ЗЕ, разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ (чл. 139 – чл. 148) и Наредбата за топлоснабдяването. По силата на чл. 22 от Общите условия на ищеца дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл. 61 и сл. от Наредбата за топлоснабдяването или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите на ЕС. Клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец. Съгласно чл. 36 от Общите условия на ищеца, клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение, извършвана от избран от клиентите търговец, като стойността се формира по посочения начин. Редът и начина на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение и се обявява по подходящ начин на клиентите. В случая измерването на индивидуалното потребление на топлинна енергия и вътрешното разпределение на разходите за отопление и топла вода между топлоснабдените имоти в сградата в режим на етажна собственост е възложено от етажните собственици на Б. с договор, сключен на 11.9.2002 г. от упълномощен представител на етажните собственици. Третото лице – помагач е осъществило услугата дялово разпределение за топлоснабдения имот, която съгласно представеното по делото извлечение по абонатен номер възлиза на 37.17 лв. за периода от 01.01.2020 г. до 30.04.2021 г.

Ответникът своевременно е релевирал възражение за погасяване по давност на вземанията

на ищеца, което е частично основателно. Задълженията за плащане на месечните вноски за ТЕ имат самостоятелен характер и не зависят от изравнителния резултат. Тези вземания са периодични и се погасяват с изтичането на 3-годишен давностен срок от настъпване на изискуемостта им. Съгласно одобрените с решение на ДКЕВР от 27.06.2016 г. Общи условия, клиентите са длъжни да заплащат месечните суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. След като заявлението е подадено на 14.12.2022 г. /от когото се считат предявени исковете/, всички вземания, чиято изискуемост е настъпила до 14.12.2019 г., са погасени по давност. Ето защо като погасен по давност следва да се отхвърли иска за главница за ТЕ за периода 1.5.2019 г. - 30.09.2019 г. вкл. Дължима остава сумата за главница за ТЕ за периода 1.10.2019 г.-30.4.2021 г., която възлиза на 1213.04 лв. за които искът следва да се уважи. Относно таксата дялово разпределение, възражението е неоснователно.

Върху главниците следва да се присъди законната лихва от подаването на заявлението до изплащането им.

Относно исковете по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:

Основателността на претенцията за мораторна лихва предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Съгласно чл. 33, ал.1 и ал.2 от приложимите за процесния период Общи условия, публикувани през 2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а лихва за забава се начислява върху сумата по общата фактура след изтичане на 45-дневен срок от периода, за който се отнася. Т.е. клиентите не дължат обезщетение за забава върху прогнозно начисляваните месечни суми, а само върху сумата по общата фактура за съответния отчетен период. Доколкото този срок не би могъл да тече преди изготвяне на изравнителните сметки и издаването на фактурата, следва да се приеме, че 45-дневният срок започва да тече от издаването на общата фактура за съответния период.

Предвид установения в общите условия срок, задължението за плащане на стойността на потребената топлинна енергия възниква като срочно и изпадането в забава не е обусловено от изпращането на покана.

В този смисъл и доколкото ищецът се легитимира като кредитор на главно вземане – това, което не е погасено по давност, акцесорната претенция се явява установена по своето основание. На база законната лихва за забава и определен по реда на чл. 161 ГПК, размерът на обезщетението за забава възлиза на 195.66 лв. за периода от 16.10.2020 г. до 17.10.2022 г., за които искът следва да се уважи.

По отношение на цената на извършената услуга дялово разпределение, доколкото в общите условия не е предвиден срок за плащането ѝ, за поставяне на длъжника в забава е необходима покана, каквато не се установи ищецът да е отправил до ответника. С оглед липсата на забава, претенцията за лихва върху таксата ДР е неоснователна.

Относно разноските:

Съгласно чл. 78, ал.1 ГПК, ищцовото дружество има право на разноски съразмерно с уважената част от исковете, като от направени разноски за държавна такса 35.72лв., депозит в.л. 350 лв. и юрисконсултско възнаграждение 100 лв., на ищеца се дължат 393.19 лв.

Относно разноските в заповедното производство, дължими са 69.39 лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Т. С.” ЕАД, с ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. С., .., искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 422 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД, че В. М. П., ЕГН ....., адрес гр. С., ..., дължи сумите: 1213.04 лв. цена на доставена топлинна енергия за период от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от 14.12.2022 г. до изплащане на вземането, 195.66 лв. мораторна лихва за период от 16.10.2020 г. до 17.10.2022 г., 37.17 лева цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.01.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от 14.12.2022 г. до изплащането ѝ, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 68192/22 г. на СРС, като ОТХВЪРЛЯ исковете за установяване дължимостта на вземанията за: стойност на топлинна енергия за разликата над 1213.04 лв. до претендираните 1 499.32 лева и за периода 01.05.2019 г. – 30.09.2019 г., мораторна лихва върху нея за разликата над 195.66 лв. до претендираните 241.83 лв. и изцяло иска за лихва за забава върху главницата за дялово разпределение в размер на 7.82 лв. за период от 05.03.2020 г. до 17.11.2022 г. ОСЪЖДА В. М. П., ЕГН ....., адрес гр. С., ..., да заплати в полза на „Т. С.” ЕАД, с ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. С., .., на основание чл. 78, ал.1 ГПК, сумата от 393.19 лв. разноси в исковото производство и сумата от 69.39 лв. разноси в заповедното производство.

Делото е разгледано с участието на трето лице помагач на страната на ищеца „Б.“ ООД.

Решението подлежи на обжалване пред СГС с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____